Belgrove S/S

ID: 3686 · Sikker position
www.vragguiden.dk/vrag/3686

Position & Dybde

WGS84 · Beregnet WGS84-visning
57:29,907N 9:29,302E

ED50
D.57:29,727 9:29,089

Dybde (top)	Dybde (bund)
20 m	**23 m**
Stævnretning	Afstand til kyst
Ukendt	**17,8 km**

Beskrivelse

Kilde:$.Dana GPS D.57.29,727 9.29,089 Positionerne er i stævnen. Da vraget ligger på sten , på en grun fiskerne kalder "ringfingeren" kan det være svært at lodde. Der er nogle vragrester i forreste ende af skibet som rager ca 3 m op. Stenrevet som vraget er spredt ud over er meget flot, ud over hummerne er der masser af søsole, piggede søstjerner, store torsk og i det hele taget et besøg værd. Vi havde 2 ture hertil i sommeren 88. Vraget er af en jern, og er anslået til at være 100.00 meter lang, 30.00 meter bred og med en højde over bunden på 4.00 meter. Nedsprængt/sammenskredet og spredt over et meget stort område. Der er fundet en jomfru hvorfor man må formode, at den også har haft rigning. Stævnen står oprejst med ankerkæder ud af klydsene. Skibet Belgrove var en damper af stål fra Landskrona der forliste 02/11/1921. Søforhøret blev afholdt 05/11/1921 i Hjørring. Ved forliset druknede der 15 og 4 blev reddet. Belgrove sejlede med jern ved forliset. På forlis tidspunktet var der 19 mand ombord, hvoraf de 15 omkom ved forliset. Skibet ankom den 11.oktober til Norrk"bing fra England med kul. Efter losning gik det til G"vle, hvor det indtog 360 tons jern i bunden (lasten) af skibet. I Skutsk"r lastede det yderligere 430 standardtræ. Det forlod Sverige den 27/10, kl. 2 om natten med Hull som mål. Trælasten stod bla. på dækket i 3 fods højde, surret med stålwirer. Søforhør: Den 5/11 i Hjørring under kriminaldommer Wivel, intet nyt, kun de 4 reddedes forklaringer (1.maskinmester, 2.maskinmester, tømmermanden og en jungmand). 2.maskinmester fortalte om en underlig drøm, han havde inden afrejsen, hvori han havde set sine døde kammerater. Da han fortalte sin kone om drømmen, advarede hun ham mod at tage afsted. Iøvrigt blev det bemærket at 1.styrmanden på flåden modigt havde opmuntret de andre, men var selv omkommet. Vejret var fint indtil vi natten mellem søndag den 30. og mandag den 31. oktober passerede Skagen. Så blæste det op fra vest med en voldsom storm, der medførte en langsom og vanskelig sejlads. I løbet af tirsdagen kom Belgrove på højde med Hanstholm. Tirsdag kl. 11 om aftenen blev luftrøret til lastrum nr. 1 flået af af søen, og vandet begyndte at trænge ind i forskibet. På dette tidspunkt havde dækslasten af træ allerede forskubbet sig. Kort efter blev 2 ventiler i bagbordsside slået ind, og

vandet stod ind i tykke stråler. Man forsøgte forgæves at stoppe vandindtrængelsen ved hjælp af skibets friholter. Så brød lugerne til forreste lastrum sammen, og forrummet fyldtes snart. Der var nu så meget vand i forskibet at vægten af det tyngede forenden så meget ned at skrue og ror kom over vandet, og derved var det umuligt at manøvrere skibet. Besætningen pumpede af al kraft, men forgæves, vandet steg og steg, og nåede til sidst ind i fyrrummet og slukkede kedlen. Besætningen håbede nu at skibet ville drive ret ind mod kysten, men det gjorde den, som vi senere skal se, ikke. Man prøvede også at affyre en halv snes nødraketter og blus, men afstanden til land var for stor, og de blev ikke observeret. Klokken 4 en halv onsdag morgen forsøgte man at sætte båden ud, men den blev straks flået sønder. Istedet begyndte man at bygge en flåde af det tømmer som blev fragtet på dækket. Man byggede den ved at surre lag på lag af tømmeret sammen, og yderligere forstærke den med spigre. Da flåden netop var færdig, slog en brådsø over skibet og rev flåden og en letmatros med sig, men han fik ved et mirakel fat i en talje, og kom ombord igen. Efter tabet af den første flåde begyndte besætningen at bygge en ny, som blev bedre fastsurret til skibet. Man fik den bygget færdig, og ville så afvente at skibet sank så dybt, at flåden ville kunne flyde væk, idet den var for tung til at man kunne løfte den over skibssiden under de vanskelige forhold. Onsdag middag kl. 1 lå Belgrove 8-10 kvartmil nordvest for Rubjerg Knude Fyr, da flåden begyndte at flyde. Der var 17 mand på den, idet kaptajnen var nede efter skibets papirer. Da han kom op igen på dækket snublede han, kom op igen og rakte papirerne til donkeymanden, som stak dem i lommen. Da hævede flåden sig igen, alle hjalp med til at kappe dens fortøjninger, flåden kom løs, og gled ud over skibssiden. Kaptajnen nølede endnu, så sprang han, iført sit redningsbælte, og ingen så ham siden. 2.styrmanden, der ligeledes stadig var ombord på skibet sprang også ud, han var en fortrinlig svømmer, og mente at han kunne nå ud til flåden. Denne slyngedes atter ned i en brølene sø, der slog de fleste af de ombordværende udenfor, de hang fast i stropper og tove, og kom endelig op igen. De så styrmanden sidde på nogle planker, men nå flåden kunne han ikke. I ca. 20 minutter kunne de se ham, så forsvandt han. Atter skylledes flåden over af en brådsø, og da den var overstået holdt de mandtal, de var stadig 17. Men de var i en frygtelig forfatning, det var grusomme 12 timer der nu begyndte; flåden døjede med at bære, og brådsøer slog konstant ind over den, folk døde af udmattelse, ved næste sø blev de revet væk. Hver gang der havde været en særlig kraftig brådsø, savnedes en eller to, 1.styrmanden hævede sig, skreg på hjælp, så faldt han død om. Den lille messedreng blev lidt forrykt, han jamrede sagte, og de ældre kammerater forsøgte at oplive ham, han var kun 17, men han nåede ikke med ind. Vinden løjede af, der blev længere mellem brådsøerne, til gengæld voksede kulden, efterhånden som natten nærmede sig. En af dem havde nogle cigaretter og tændstikker på brystet, man forsøgte at ryge, det varmede dog lidt. En døende bad om en cigaret, en kammerat tændte den, rakte ham den, men det var for sent, staklen stak den brændende ende i munden, men han faldt samtidigt om, han var død. I næste nu slog en bølge over den lille skare og slukkede alle cigaretterne samtidigt med at den slukkede livets lys for et par stykker. Det var en forfærdelig nat, endelig flød flåden mod stranden, de var kun fire igen. De kom op på stranden, men det var Rubjerg, og de kunne ikke komme op af skrænten. Så fandt de en lergrotte med en smule læ for kulden og vinden. Nogle faldt i søvn. Om morgenen begav 2 af dem sig slæbende afsted, og endelig mødte de folk. Deres liv var reddet. Den 3. sejlede nogle folk ud til vraget af Belgrove, som fandtes et par mil til søs, ud for Rubjerg. En stump af masten ragede op over vandet. Skibet stod på en grund fiskerne kalder Rinfinger. Den anden flåde drev senere i land ved Lyngby Strand. Skibet: S/S Belgrove af Landskrona. Dampskib af jern, bygget i 1875 i England, 999 Bruttoregisterton, 1800 lastton. Under den første verdenskrig var skibet bevæbnet med kanoner for at forsvare sig imod ubåde. Efter krigen sejlede det under svensk flag. Ejer: Et aktieselskab fra Landskrona, hvor hovedparten af aktierne dog var ejet af en James Bell fra Hull, England. Reder: Hr. Boldt fra Landskrona. Fører: Sachariasen, 42 år, havde sejlet med Belgrove siden 1915. En meget indesluttet type. Havde nogle rheumatiske lidelser, hvilket gav ham en usikker gang. Klassificeringsselskab: Lloyds. (c)Rettet den 18/03-1997. ANDERS CLAUSEN

Sidst rettet af: DykInfo Dato: Ukendt